

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2. De institutione huius sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

QVÆST. LXVI.

retur. Si vero ponitur quod in ablutione perficitur sanctificatio, non sequitur quod ipsa ablutione sit ex haustu modi sanctificatione sancta; quia ablutione non est sumpius, sed ablutione nec est in seipso in abluto, at p. hoc, non ea ratione sanctificationem fortatur, ut sumpius sit, sed ut ablutione sit; hoc est, ut ablutione sanctificetur per ipsam differentem sanctificationem in ablutione. Et (ut uno verbo dicatur) quia ablutione importat terminum, qui ablutor, perfici sanctificationem in ablutione intelligitur secundum suum terminum, seu in incluso termino: quod de aqua non potest intelligi; quia significat re permanente, & non rem transiuntrem in aliud, sicut est ablutione. Vnde & in litera probatur, ablutione & non aquam esse sacramentum; quia virtus instrumentalis ibi existens est quedam sanctitas in hominem, qui baptizat: fluens autem non est aqua, sed ablutione.

li. 4. diff. 3. in
prima.

q. 63. 2.
loco citato
in arg.

Cap. 3. eccl.
Hier. nō pro-
cata a prim.

eadem loco
nunc dicta.

ead. c. prædi-
ctio, parum a
princ.
In corpor.

est materiale elementum, & in definitione baptismi dicit, quod est aqua: sed hoc non videatur esse verum: cum enim sacramenta nouæ legis sanctificationem quandam operentur, ibi perficitur sacramentum, vbi perficitur sanctificatio. In aqua autem per perficitur sanctificatio, sed est ibi quedam sanctificationis virtus instrumentalis, non permanens, sed fluens in hominem, qui est verae sanctificationis subiectum: & ideo sacramentum non perficitur in ipsa aqua, sed in applicatione aquæ ad hominem, quæ est ablutione: & ideo Magister* in 3. dist. 4. senten. dicit, quod baptismus est ablutione corporis exterioris, facta sub forma praescripta verborum. Res autem & sacramentum, est character baptismalis, qui est res significata per exteriorem ablutionem, & est signum sacramentale interioris iustificationis, quæ est res tantum huius sacramenti, scilicet significata & non significans.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod id, quod est sacramentum tantum in baptismi transitu permanet autem & id, quod est sacramentum & res, scilicet character, & id, quod est res tantum, scilicet interior iustificatio: sed character permanet indebet, ut sup. dictum est,* iustificatio autem permanet, sed amissibiliter. † Damas. ergo baptismum definit, non quantum ad id, quod exterius agitur, quod est sacramentum tantum: sed quantum ad id, quod est interius. Vnde posuit duo pertinentias ad characterem, scilicet signum & custodiā, in quantum ipse character, qui signum dicitur, quantum est de se, custodiā animam in bono: duo etiam posuit pertinētia ad ultimam rem sacramenti, scilicet regenerationem, quæ ad hoc pertinet, quod per baptismum homo inchoat nouam vitam iustitiae & illuminationis, quæ pertinet specialiter ad fidem, per quam homo spiritualem vitam accepit, secundum illud Abac. 2. Iustus ex fide viuit. Baptismus autem est quedam fidei protestatio: vnde dicitur fidei sacramentum: & similiter Dion. baptismum definit per ordinem ad alia sacramenta, dicens 2. c. eccl. hierar. quod est quoddam principium sanctissimum mandatorum sacræ actionis, ad eorum susceptiūm opportunitatem, formans nostros animalies habitus. Et iterum* in ordine ad coelestem gloriam, quæ est ultimus finis sacramentorum, cum subdit, ad supercoelestis quietis anagogen, nostrum iter faciens. & iterum quantum ad principiū spiritualis vita, per hoc quod subdit, † sacræ & diuinissimæ nr̄e regenerationis traditio.

AD SECUNDUM dicendum, quod sicut dictum est, * opinionem Hugonis de sancto Victore, in hac parte se quia non oportet: potest tamen verificari, ut baptismus dicatur esse aqua: quia aqua est materiale baptismi principium, & sic erit prædictio per causam.

AD TERTIUM dicendum, quod accedente verbo ad elementum, fit sacramentum, non quidem in ipso elemento, sed in homine, cui adhibetur elementum per usum ablutionis: & hoc etiam signat verbum, quod accedit ad elementum, cum dicitur Ego te baptizo &c.

ARTICVLVS II.

^{¶ Super Questionis sexagesima sexta, Articulum secundum.}

Vtrum baptismus fuerit institutus post Christi passionem.

T Itulus clarus.

In corpore & dili-
stinctio bimembri,
institutio baptismi po-
test intelligi quo ad
datus, vel quo ad ipsa
sacramenta, vel quo
ad obligationem ac-
cipiendi ipsius sacra-
mentum. Et ponitur
singula conclusiones
iuxta singula membra.
Prima conclusio est.
Baptismus institutus
est, quo ad ipsum sacra-
mentum, quando Christus est baptizatus.
¶ 2. Præ. Sacraenta nouæ legis
efficaciam habent ex mandato
Christi: sed Christus mandatum
baptizandi dedit discipulis post
passionem & resurrectionem suā,
dicens, Euntes docete oēs gen-
tes, baptizantes eos in nomine
patris, &c. vt haberet Matth. vlt.
ergo videtur quod post passionem
Christi, baptismus fuerit institutus.

¶ 3. Præ. Baptismus est sacramentum necessitatis, vt supra* dictum est, & ita videtur, quod ex quo baptis-
mus institutus fuit, homines obligarentur ad baptis-
mum: sed ante passionem Christi, homines nō obli-
gabantur ad baptismum: quia adhuc circuncisio
suum virtutē habebat, in cuius locum successit ba-
ptismus. ergo videtur quod baptismus non fuerit
institutus ante passionem Christi.

SED CONTRA est, qd Aug.* dicit in quadam ser-
mone de Epiphania, Ex quo Christus in aqua me-
gitur, ex eo omnium peccata abluit aqua: sed hoc
fuit ante Christi passionem. ergo videtur quod baptis-
mus ante Christi passionem fuerit institutus.

RESPON. Dicendum, quod sicut dictum est sup. *
sacraenta ex sui institutione* habent, quod confe-
rant gratiam: vnde tunc videtur aliquod sacramentū
instituti, quod accipit virtutem producendi suum
effectum. Hac autem virtutem accepit baptismus,
quando Christus est baptizatus: vnde tunc vere ba-
ptismus institutus fuit, quantum ad ipsum sacramen-
tum: sed necessitas extendi hoc sacramento, indicata
fuit hominibus post passionem & resurrectionem:
tū, quia in passione Christi terminata sunt figuralia
sacraenta, quibus succedit baptismus & alia sacra
menta nouæ legis: rum etiam, quia per baptismum
configuratur homo passioni & resurrectioni Christi,
in quantum moritur peccato, & incipit noua iusti-
tia vitæ: & ideo oportuit Christum prius pati & re-
surgere, quām hominibus indiceretur necessitas fe-
configurandi morti & resurrectioni eius.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod etiam ante
passionem Christi baptisimus habebat efficaciam a
Christi

Christi passione, in quantum eam præfigurabat: alii tamen q̄ sacramenta veteris legis, nam illa erant figura tantum, baptismus autem ab ipso Christo virtutem habebat iustificandi, per cuius virtutem ipsa etiam passio salutifera fuit.

AD SECUNDUM dicendum, q̄ homines non debent multiplicibus figuris arctari * per Christum, qui venerat sua veritate figuris impletas auferre: & iō ante passionem suam baptismum institutum non posuit sub præcepto, sed voluit ad eius exercitium homines assūfici, & præcipue in populo, Iudeorum, apud quem ad omnia facta figuralia erant, ut lib. 4. cap. 22. s. 1. Aug. * dicit contra Faustum. Post passionem vero & resurrectionem, non solum iudei, sed etiam gentibus sub præcepto necessitatim baptismi impo- sit, dicens, Euntes docete omnes gentes.

AD TERTIUM dicendum, quod sacra non sunt obligatoria, nisi q̄ sub præcepto ponuntur: quod quidem non fuit ante passionem, ut dictum est: * quod enim dominus ante passionem Nicodemo dixit Io. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei, magis videtur ad futurum respicere, quam ad præsens tempus.

¶ Super Questionis sexagesima sexta, Articulum tertium.

ARTICULUS III.

Titus clarus.
In corpore via conclusio:
Aqui est propria materia baptismi.

AD TERTIUM sic procedit. Videret q̄ aqua non sit propria materia baptismi. Baptismus enim secundum Dio. & Dam. * habet vim illuminatiuum: sed illuminatio maxime cōpetit igni, ergo baptismus magis debet fieri in igne quam in aqua: præstet cum Io. Baptista prænuntias

Christi baptismum, dicat, Ille vos baptizabit in Spiritu sancto & igni.
¶ 2 Præt. In baptismō significatur ablutio peccatorum, sed multa alia sunt ablutiua, q̄ aqua sicut vinū, & oleū, & hinc alia, ergo etiā in his potest fieri baptismus, non ergo aqua est propria materia baptismi.

¶ 3 Præt. Sacraenta ecclesiæ fluxerunt de latere

Christi pendentes in cruce, ut sup. dictum est: * sed

inde fluxit non solum aqua, sed etiam sanguis, ergo

videtur quod etiā in sanguine possit fieri baptismus:

qui etiam videtur magis conuenire cum causa &

effectu baptismi: quia dicitur Apoc. I. Laut nos a

peccatis nostris in sanguine suo.

¶ 4 Præt. Sicut Aug. & Beda dicunt, Christus tactu

lue mundissimæ carnis vim regenerativam & purgativam contulit aquis: sed non omnis aqua continuatur cum aqua Iordanis, quam Chrs. retiget sua carne, ergo videtur quod non omni aqua possit fieri baptismus, & ita aqua, in quantum huiusmodi, non est propria materia baptismi.

¶ 5 Præt. Si aqua secundum se esset propria baptismi materia, non oportaret aliqd aliud fieri circa aquā, ad hoc, q̄in ea baptismus fieret: sed in solenni baptismō aqua, in qua debet celebrari baptismus, exorcizatur & benedicitur. ergo videtur quod aqua secundum se non sit propria baptismi materia.

Sed CONTRA est, quod dominus dicit Iohan. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

RESPON. Dicendum, q̄ ex institutione diuina, aqua est propria materia baptismi: & hoc conuenienter. Primo quidē, quantū ad ipsam rationē baptismi, qui est regeneratio in spiritualē vitam, quod maxime congruit aquæ. vnde & semina, ex quibus generantur omnia viuentia, s. plantæ & animalia, humida sunt, & ad aquam pertinent. Propter quod, quidam philosophi posuerunt aquam omnium rerum principium. Secundo, quantum ad effectus baptismi, quibus competit aquæ proprietates, quae sua humiditate lauat, ex quo conueniens est ad significādā & causandā ablutionem peccatorū: sua frigiditas etiā temperat superfluitatē caloris, & ex hoc competit ad mitigandam concupiscētiā somnis: sua diaphanitatem est luminis susceptiā: unde competit baptismō inquantū est fidei sacramentum. Tertio, quia conuenit ad representandū mysteria Christi, quibus iustificamur. Ut n. dicit Chrysost. * super illud Ioā. 3. Nisi quis renatus fuerit & c. sicut in quodam sepulcro, in aqua submergentibus nobis capita, yetus homo sepelitur, & submersus deorsum occultatur, & deinde nouis rursus ascendiit. Quarto, quia ratione sue communitatis & abundantia est conueniens materia necessitati huius sacramenti: potest enim ubique de facili haberi.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod illuminatio pertinet ad ignem actiū. Ille autem qui baptizatur, non efficitur illuminans, sed illuminatus per fidem, quae est ex auditu, ut dicitur R. o. 10. Et ideo magis competit aqua baptismi, q̄ ignis: quod autem dicitur, baptizabit vos in Spiritu sancto & igni, potest per ignem, vt Hier. † dicit, intelligi Spiritus sanctus, q̄ sup discipulos in igne linguis apparuit, ut dicit Act. 2. Vel per ignem, potest intelligi tribulatio, ut Chrysost. dicit super Matt. quia tribulatio peccata purgat, & concupiscentiam diminuit. Vel quia, vt Hilar. † dicit super Matth. baptizatis in Spiritu sancto, reliquā est consumari igne iudicij.

AD SECUNDUM dicendum, q̄ vinum & oleū nō cōtert ablumuntur ad vīum ablutionis, sicut aqua. Nec etiam ita perfecte ablūunt: quia ex eorum ablutione remanet aliqua infectio, quantum ad odorem, quod non contingit de aqua. Illa etiam nō ita communiter, & abundantanter habentur, sicut aqua.

AD TERTIUM dicendum, q̄ ex latere Christi fluxit aqua ad ablendum: anguis autem ad redendum: & ideo sanguis competit sacramento eucharistiae: aqua autem sacramento baptismi, qui tamen habet vim ablutiuum ex virtute sanguinis Christi.

AD QUARTVM dicendum, quod virtus Christi deriuata est ad omnem aquam, non propter continuitatem loci: sed propter similitudinem speciei. vnde dicit Aug. * in quodam sermone epiphaniae. Quæ de salvatori baptisante benedictio fluxit, tāquam fluuius spiritalis, omnium gurgitum traxit, vñuerorum fontium venas implevit.

AD QUINTVM dicendum, quod illa benedictio quæ adhibetur aquæ, non est de necessitate baptismi: sed pertinet ad quādam solennitatem, per quā excitatur deuotio fidelium, & impeditur astutia de monis, ne impeditat baptismi effectum.

ARTICULUS IV.
Verum ad baptismum requiratur

aqua simplex.

AD QUARTVM sic procedit. Videtur, q̄ ad baptis-

¶ Super Questionis sexagesima sexta, Articulum quartum.

In tunc simplex

fumitur, ut diffingatur contra a mihi, 2. & 4. c. 58.